

Străbunii

Mirimirela

Străbunii noștri și au mușcat din pumni
Pentru un petic de pământ al lor
S au răzvrătit și au trecut genuni
Crezându se nemuritori

Și au făcut stelele felinare
Când mergeau în fân , la culcare
Cu iarba fiarelor ei descuiau
Porțile cerului și știau

Că pielea scrijelită de opincile din piele
Avea să se preschimbe în obiele
Pentru ciocoi ce i năpăstuiau
Și care ,fără veste i prăduiau

De tot ce aveau mai sfânt :
Un petic de pământ !
Pe care , cu stindardu n inimi renăscut
Și l au redobândit.

Și au rămas nemuritori
Străbunii noștri rugători.